

[Justitsministeren.]

mål, som også andre har været inde på, nemlig spørgsmålet om bestemmelsen i regeeringsforslagets § 10 om overlægens ret til ikke alene for sig selv, men for hele sin afdeling at sige nej til at foretage en svangerskabsafbrydelse. Jeg synes, det er et meget vigtigt spørgsmål. Det har da også været drøftet, tror jeg, hver gang vi her i folketinget har haft et forslag om ændring af svangerskabsloven til debat, i hvert fald har det været tilfældet de sidste 3 gange. Det er, som det rigtigt er sagt, et spørgsmål, som sorterer under indenrigsministeriet, og derfor mener jeg, jeg skal afholde mig fra nærmere at besvare det. Det er vel svært i betragtning af de oplysninger, der tidligere er fremkommet om dette spørgsmål, at se bort fra, at vort hospitalsvæsen med den ansvarsfordeling, der nu engang er knyttet dertil, nok ikke uden at bryde bestående regler og traditioner kan ændre på det forhold, at overlægen må have ansvaret ikke alene for sig selv, men for de medhjælpende læger, han har.

Det er imidlertid et spørgsmål, som jeg synes sundhedsstyrelsen må udtale sig om, hvorvidt det vil være muligt at indføre en regel, hvorefter en underordnet læge kan foretage denne operation på eget ansvar. Og det kan selvfølgelig ikke være på overlægens, når samvittighedsgrunde forbyder ham at foretage indgrebet.

Jeg er enig med hr. Falk Hansen og også andre ærede ordførere, bl. a. fru Else-Merete Ross og hr. Per Dich, i, at svangerskabsafbrydelse er den sidste løsning. Derfor er det overordentlig vigtigt, at der foregår en oplysningsvirksomhed, som kan lære unge mennesker, og ældre med for så vidt, at bruge svangerskabsforebyggende midler, men svangerskabsafbrydelse er, som det er udtrykt — jeg tror, det var hr. Per Dich, der sagde det — et nødvendigt sikkerhedsnet at have som supplement til den antikonception, som man efterhånden får flere og flere midler til.

Må jeg her gøre opmærksom på, at der på det seneste er kommet et antikonceptionelt middel frem, som bruges mange steder på kloden, og som vistnok i sin nyere udformning også efterhånden vil trænge frem og blive brugt i højere grad herhjemme. Det er

spiralen. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, hvad spiralens virkning egentlig er. Det rører nemlig ved nogle principper. Folk taler om, at svangerskabsafbrydelse er noget forfærdelig forkasteligt, og de har de og de samvittighedsgrunde, der forbyder dem at acceptere det. Spiralen er svangerskabsafbrydelse, idet det, der sker, er, at det allerede befrugtede æg forhindres i at sætte sig fast. Undfangelsen har med andre ord fundet sted, så de, der taler om, at livet er beskyttet fra undfangelsen, må i hvert fald, hvis de skal være principfaste, sige nej til brug af spiral.

Hr. Thestrup talte om den undersøgelse, som fru Magna Nørgaard har foretaget, men så vidt jeg forstod hr. Thestrup, drejede det sig om personer, der er over 12. svangerskabsuge, og som, som han sagde, gerne ville have et afslag, fordi de var under pression. A propos pression: jeg er da sikker på, at den pression allerede foregår i dag efter den gældende lov, og at valget i virkeligheden består imellem illegal abort, når man er under pression, eller legal. Jeg må tilstå, at dér foretrækker jeg den legale hospitalsbehandlede abort.

Hr. Thestrup talte også om, at hans opfattelse var dikteret af en balance mellem to principper, det ene at kvinden skal råde over sit legeme, og det andet om livets ukrænkelighed. Nu kan jeg ikke lade være med at tænke på professor Brøndsted. Det, han skrev i sin kronik, var, at livet er opstået allerede inden undfangelsen, for både en sædcelle og en ægcelle er levende organismer. Med andre ord: skal man føre det princip ud i sin yderste konsekvens, må man konstatere, at man gør sig skyldig i en krænkelse af livet, allerede hvis man ødelægger sædceller eller ægceller. Den konsekvens tror jeg næppe nogen tør drage. Der finder som bekendt et betydeligt spild sted i naturen.

Så talte hr. Thestrup om folkeafstemning. Jeg vil gerne slutte mig til dem, som udtrykker bekymring over, at man virkelig seriøst kan overveje at sende et forslag som dette her, forudsat at det er vedtaget med et betydeligt flertal her i folketinget, til folkeafstemning. Jeg synes, det er det slettest egnede forslag til en folkeafstemning, man kan tænke sig, og det siger jeg vel vidende,